

Ankestyrelsen har gennemført en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse hos landets kommuner om det frie leverandørvalg. Undersøgelsen viser bl.a., at det er blevet meget mere synligt, både hvilken hjemmehjælp de ældre har ret til, og hvad de faktisk får leveret. I en tidligere undersøgelse foretaget af Ankestyrelsen i Socialministeriets Kommunepanel oplyser de 15 panelkommuner, at det frie leverandørvalg også har betydet en større indsigt i hjemmehjælpsområdet økonomi, og at økonomistyringen har fået et kompetenceløft.

Det frie leverandørvalg illustrerer også de store forskelle mellem de billigste og dyreste kommuner i priserne for f.eks. en times praktisk hjælp, hvor der ifølge kommunernes egne indberetninger til fritvalgsdatabasen er prisforskelle på mere end 50 procent. De store prisforskelle mellem kommunerne afspejler både forskelle i kommunernes serviceniveau og effektivitet i hjemmeplejen.

Det frie leverandørvalg bidrager således til, at kommunerne får bedre redskaber til en rationel og effektiv ældrepleje, hvor pengene går til at pleje de ældre. Det må nu en gang være et spørgsmål om at få mest mulig hjemmehjælp for pengene.

Myndighedsansvaret betyder, at de kommunale myndigheder skal tage stilling til behovet for hjemmehjælp hos de ældre. Den afgørelse, der træffes, skal afspejle den enkeltes konkrete, individuelle behov. Det er også de kommunale myndigheders ansvar at sørge for, at den enkelte borger får den hjælp, der er truffet afgørelse om, og at hjælpen udføres på en forsvarlig måde. Hjælpen skal gives i overensstemmelse med de retningslinier, der er fastlagt i kommunens kvalitetsstandarder og de kvalitetskrav, der stilles til alle leverandører af personlig og praktisk hjælp, uanset om de er kommunale eller private. De ældre har krav på en professionel, kvalificeret og værdig ældrepleje.

Kommunalbestyrelsen skal derfor stille krav om, at alle leverandører har et beredskab til at håndtere ferie- og sygdomsperioder blandt personalet, og til at håndtere pludseligt opståede ændringer i behovet for hjælp hos hjemme-hjælpsmodtagerne.

For at sikre leveringen af hjemmehjælpsydelse i tilfælde af uforudsete forhold som eksempelvis konkurs, kan kommunalbestyrelsen stille krav om, at leverandører stiller en form for sikkerhed i forbindelse med kontraktindgåelsen. Sikkerhedsstillelsen kan fx være en indefrysning af et beløb eller en aftale med et vikarbureau eller lignende. Sikkerhedsstillelsen skal naturligvis stå i et rimeligt forhold til leverandørens forventede omsætning ved levering af personlig og praktisk hjælp.

Disse bestemmelser har netop til formål at sørge for, at de ældre altid får den hjælp, de har behov for.

Der foreligger således ikke særskilte opgørelser over, hvad det koster den enkelte kommunalbestyrelse at stille krav om et beredskab. Akutte ændringer i leverancevilkårene af forskellige årsager er nu engang de rammevilkår, som både kommunale og private leverandører skal kunne håndtere, når de leverer hjemmehjælp i en kommune.

Derfor glæder det mig også at høre, at de kommunale myndigheder, i den konkrete sag som spørgeren henviser til, ifølge Holbæk Amts Venstreblad den 26. august 2004 tilsyneladende løfter opgaven, som de skal.

Spm. nr. S 5251

Til socialministeren (1/9 04) af:

Line Barfod (EL):

»Hvad koster det landets kommuner årligt, at de konstant skal have et beredskab parat til med dags varsel at samle op efter konkursramte hjemmeplejefirmaer?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 5250.

Svar (14/9 04)

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Indledningsvist vil jeg gerne slå fast, at reglerne om frit valg ikke har ændret ved de kommunale myndigheders ansvar for hjemmehjælpen.